

Плѣвентски Извѣстия

„Свѣтлината е най-голямата носителка на прогреса, а гдѣто тя владѣе, мрака нѣма.“

МИЧЕНЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

„Тамъ гдѣто орамата е свѣтлива, а сабитѣ ржидиви и народа и царя сж щастливи.“

В. „Плѣвентски Извѣстия“ ИЗЛИЗА ВСѢКА СЪББОТА

Цѣна на вѣстникъ
За година 5 лева, (50 броя) 6 броя, а за странство се приписватъ разноски

Единъ брой 10 стотинки

Всичко

Що се отнася до вѣстника се адресира:
Редакция на в. „Плѣвентски Извѣстия“ въ гр. Плѣвентъ.

Неплатени писма не се приематъ. Ръкописи назадъ не се връщатъ.

За обявления се плаща:

По 5 стотинки на дума за I-ва страница, по 3 ст. за IV-та, а за приставскитѣ, по особено споразумение.

Единъ брой 10 стотинки

ВАЖНО

Въ печатницата „Надежда“ на Карабелевъ, Караивановъ & Игнатевъ, пристигнаха разни музикални инструменти и тѣхнитѣ принадлежности. Нуждающитѣ се могатъ да ги прѣгледватъ и правятъ изборъ ежедневно. Продажбата имъ става по най-умѣрени цѣни.

ПРОДАВАТЪ СЕ

50 акций отъ Акционерното Търговско Дружество „Сила“ въ гр. Плѣвентъ. Желаящитѣ да ги купятъ всички, или частъ отъ тѣхъ, да се отнесатъ за споразумение въ редакцията.

Акционерно Пивоварно Д-во „СВ. ГЕОРГИ“ ВЪ ГР. ПЛѢВЕНЪ.

ЗА СЪВѢДЕНИЕ

Акционерното Пивовар. Д-во „Св. Георги“ има честъ да съобщи на почитаемитѣ си клиенти, тукъ и въ провинцията, че бившия при фабриката ни прѣдставител-распродавачъ на пиво, Иванъ Менделиновъ е уволненъ отъ тая длъжностъ и е прѣстаналъ да дѣйствува отъ 1 т. м., така щото се умоляватъ всички фабрични клиенти да се отнасятъ за напредъ направо до управлението на фабриката за своитѣ си поръчки или изкъчрѣзъ фабричнитѣ разносвачи.

Обръщаме вниманието на г. г. клиентитѣ си че фабриката този сезонъ е прустнала въ распродажба хубаво, свѣтло, кристално и вкусно пиво съ слѣдующитѣ цѣни:

Единъ тектолитъръ пиво 36—л.
Една каса пиво съ 50 малки бутилки 11—л.
Една каса пиво съ 50 голѣми бутилки 16—л.

Поръчки направени ще се изпълняватъ винаги бърже, но въ брой.

1—2

Отъ упр. на фабриката.

Цвѣтанъ Караивановъ

На именний си день Цвѣтоносната Недѣля (Врѣбница) посѣщения нѣма да приема.

Ц. Цоневъ Извѣстява, че на 10-ий того (Врѣбница) нѣма да приема посѣщения.

ЯЙЦА ОТЪ ЛЕКИНГСКИ ЛАТИЦИ.

Се намиратъ за проданъ у Хр. Ц. Гечевъ — село Одринъ, Плѣвентско, интересующитѣ се да отгледватъ този родъ латичи, могатъ да се отнесатъ и купятъ отъ притежателя имъ.

Наставления се даватъ при купуванието имъ.

Цѣна по споразумѣние: 3—3

Прѣстъпно мълчание.

Ако по внимателно разгледаме и изучимъ психологията на Плѣвентския гражданинъ, който той неприкѣснато е проявявалъ въ продължение на 27 години, отъ както сме се освободили, ще дойдемъ до непоколебимого убѣждение, че той е крайно толерантенъ и нехай за своитѣ общински интереси, а ги остава на сѣдбата на произвола. Надали ще се намѣри въ България градъ, който да е занемарилъ тѣй общинскитѣ си работи, каквото е нашия градъ. Нашия гражданинъ всѣкога е бивалъ спокоенъ и малъ е хладенъ разсѣдкъ и никога не е проявявалъ вулканически разсѣдкъ, даже и тогава когато жестоко е бивалъ подиграванъ, съ натрапванието му за общински ръководители тотални пияници, фалити и неспособници, които вмѣсто да управятъ общинскитѣ интереси въ пѣтя на оползотворението и да бждатъ полѣзни за градътъ ни, напротивъ гледатъ само да се вмѣкнатъ и оплякосатъ всичко по е-

динъ най-вагабонтски начинъ, за свой лични ползи.

Спокойствието на Плѣвентския гражданинъ въ такъвъ случай се губи въ формата на пословичното му търпение, което както се вижда му е завѣщано и присадено отъ робскитѣ врѣмена на петвѣковното ни тежко робство и то като че го е направило безпристрастенъ зритель къмъ общите работи и като че е присадило въ душата му повече ледина отъ колкото парливи чувства, за подобрише и оползотворение на общитѣ интереси. Той като че незнае да се възмущава и се възпротиви на своитѣ злосторници, когато засѣгатъ общитѣ му интереси, даже и тогава когато засегатъ кисията му и когато на лево и дѣсно се распляватъ безцѣлно и оплякосватъ безпощадно общинскитѣ доходи и срѣдства; той не може да се вълнува и тогава даже когато посѣгатъ на честъта му, не може да се вълнува, а стои смиреномъдренно прѣдъ своитѣ огнетители и се принуждава да търпи за свой ръководители тотални пияници, фалити и неспособници, които едва могатъ да се подпишатъ, да калятъ честъта му; той е не способенъ както се вижда да да протестира, когато го убиватъ или поискатъ да убиватъ бждашето му.

Като важенъ центръ въ отечеството ни, нашия градъ е градъ съ бждаще на което ний като неговии граждани, трѣбва зорко да слѣдимъ и всѣки гражданинъ да се заинтересова за общинскитѣ интереси, като поиска да знае какъ се тѣ управляватъ и кждѣ се дѣватъ и да ги пази и не повѣрва въ ржѣтъ на рзани нечистивци и разсипници, на които стремлението не е друго освѣнъ да ги ограбятъ по единъ най-вагабонтски начинъ. Има ли въ случая нужда да навеждаме примѣри, когато тѣ ежедневно се вършатъ прѣдъ очитѣ ни и когато явно се злоупотрѣбва съ търпението на гражданитѣ. Какво може да се каже за общинскитѣ доходи: „кръвната“ и „салханата“, които за могатъ да се дадѣтъ на свой креатури и ниски шпиони и граб-

не нѣщо, се оцети общинската каса съ 10,000—15,000 лева. Тѣзи доходи биле прѣдвидени въ приходъ на общинския бюджетъ за 36,000 лева, а впоследствие се дадоха само за 28,005 лева, когато имаше и други конкуренти, които даваха и щѣха да дадѣтъ много повече, за което заявиха гдѣто трѣбва, по всичко остана гласъ вонющи въ пустиня. Всичко това какво показва, ако не оцетаване на общинскитѣ интереси, защо се върши то не е ли само да ставатъ кражби? По тия и редъ такива въпроси ний ще говоримъ на пространно въ слѣдующитѣ си броеве и дефакто ще докажемъ всичко.

Мнозина считатъ че небрежието и мълчанието на Плѣвентския гражданинъ е една добродѣтель, като гледа хладнокрѣвно на общинскитѣ си работи и мълчанието само може да го направи щастливъ; ний, обаче не мислимъ така и сме на противното мнение. Единъ градъ като нашия може да бжде добъръ само тогава, когато уважава себе си, сир. когато вѣрва въ себе си и носи въ гърдитѣ си тая вѣра, която да е достѣпна за всѣкого, а при това ползотворна за общо добро и която да прѣдава на тия хора въ които има вѣра, че тѣ прѣди всяко ще помислятъ да оправдаятъ довѣрието и запазватъ общинскитѣ ни интереси, тѣй, както своитѣ частни, а не да гледатъ само да се вмѣкнатъ въ общината, за да могатъ да плякосатъ всичко каквото се испреце на срѣща имъ и си поправятъ положението, а на града Господъ да му е на помощъ.

Въ вратоломния водовъртежъ на живота пада само тол, който нѣма вѣра въ себе си и силитѣ си, че може да наддѣлей на трудноститѣ и опасноститѣ; това е за всѣки человекъ частно, така е за всѣко сѣмейство — община, а даже и за цѣлъ народъ. Когато една община не може да размърдва своитѣ чувства и да проявява своитѣ негодувания компактно, а ги проявява само по кръчмитѣ и улицитѣ, то тя не може да утиде далечъ, морала на такова общество е осждено рано или късно на разсипване и разораване и члено-

ветѣ му ще се опропастятъ и всѣки отъ тѣхъ ще се принуди да се свие въ черупката си и се задовотява съ дѣвканието само на черния хлѣбъ. Плѣвненския гражданинъ при всичкитѣ му добри условия за развитие въ всѣко отношение, добродѣтеленъ до неимовѣрностъ, трудолюбивъ до неуморностъ, спестовенъ до крайностъ трѣбва ли да стои тъй съ сгърнати рѣцѣ, когато явно вижда че се ошкетаватъ и прахосватъ общинскитѣ му интереси? Ако той продължава и за въ бъдаще да гледа съ същото хладнокрѣвие на общинскитѣ си работи, то той грози да падне подъ гнета на немотията, която ще разяде и най-добритѣ му членове и рискува да подпадне подъ гнетѣтъ на вечното икономическо робство. Ето защо неговото мълчание и хладнокрѣвие къмъ общинскитѣ ни работи не е вече толерантностъ, а начало на съсипване, което въ скоро врѣме ще донесе своя отпечатъкъ, ако ний Плѣвненскитѣ граждани се не стреснемъ, въ скоро врѣме и се отървемъ отъ такива натрапнически общински съвѣти, въ който вливатъ хора безъ всѣка способностъ и знание и вмѣсто да подобратъ нѣщо въ общината, напрогивъ всичко забатачватъ и оплячкосватъ по единъ най-вагабонтски начинъ.

**

По избора за

Търговската камара.

На 27 Мартъ т. г. както на всѣкаде изъ България, така и у насъ станаха избори за делигати на търговската камара. Въ градътъ ни се избиратъ двама. За изборно мѣсто бѣ опрѣдѣлено мжкото V класно училище „Мария Лойза“. Право на гласуване имаха всички търговци, индустриалци и адвокати, които плащатъ по голѣмъ държавенъ данѣкъ отъ 25 лева. Кандидатни листи имаше двѣ, едната бѣ листата на общината, която имаше за кандидати вид-

нитѣ (?) Плѣвненски търговци г. г. Върбанъ Сжловъ (общински съвѣтникъ) и Тодоръ Хр. Бърдаровъ (нар. прѣдставителъ), а другата бѣ листата на търговското въ градътъ ни дружество, на което членове сж почти всичкитѣ търговци и еснафи. То имаше за кандидати г. г. Парашкева К. Хянковъ и Александръ Ив. Мочевъ, които се и избраха съ абсолютно болшинство, а кандидатитѣ на общината при всички усилия, които се употребиха, имаше и напечатани бюлетини, които се разнасяха отъ градскитѣ агенти отъ дюгенъ на дюгенъ, съ заповѣдъ да се гласува за тѣзи кандидати, бѣ и телеграфирано да се поставятъ при бюрото известни чомагаша, които съ присѣтствието си да всѣватъ страхъ на търговцитѣ и ги заставятъ да гласуватъ за листата на общината. При всички тѣ мѣрки които се бѣха взели, обаче за голѣмо съжаление кандидатитѣ на общината г. г. Бърдаровъ и Сжловъ получиха само по *единъ гласъ*, което ясно олицетворява колко сж обични на гражданитѣ. Тоя огряденъ фактъ ни много радва, защото търговцитѣ започнаха да съзнаватъ най послѣ важността и значението на тия избори и не допуснаха да си играятъ съ тѣхъ, а си избраха хора способни, които достойно ще ги прѣставатъ и защитятъ тѣхнитѣ търговски интереси.

По тоя начинъ згропирани търговцитѣ, като едно тѣло, както е сега въ случая, винаги ще бждатъ полѣзни както на сѣбе си, а така сжщо и на обществената срѣда въ която живѣятъ и работятъ. Такава солидарностъ както мѣжду търговцитѣ, а така сжщо и мѣжду другитѣ граждани е по-вечето отъ необходима, защото тѣ винаги като бждатъ згропирани и солидарни по мѣжду си ще бждатъ удовлетворявани въ справедливитѣ си искания. Ето защо е необходимо всички г. г. търговци, индустриалци и пр. на които ин-

тереситѣ сж еднакви да подържатъ морално и материално търговското ни дружество и тѣзи г. г. търговци и индустриалци, които още не сж му станали до сега членове да побързатъ и се запишатъ за такива и взаимно да сподѣлятъ възгледовѣ си и, въ случай да взематъ мѣрки да защитятъ както своитѣ си търговски интереси, а така сжщо и гражданското си достойнство.

Този изборъ дойде още да ни докаже, че търговцитѣ добръ разбиратъ интереситѣ си и недопуснаха да се избиратъ за делигати хора които не искатъ да ги видятъ, а камо ли да имъ прѣдставяватъ интереситѣ и не допуснаха да имъ се налагатъ кандидати отъ общината, какъвто е случая съ г. г. Бърдаровъ и Сжловъ, които поискаха да си пѣхатъ гагата и тамъ гдѣто не имъ е мѣстото и то само и само да бждатъ на чело на всѣка работа.

Ще повторимъ да кажемъ, че при всичкитѣ усилия които се употребиха отъ страна на общината, тѣ имаха само *единъ гласъ*, което не ще съмнение постави на студени душови нашиѣ натрапници, които видѣха колко сж обични на гражданитѣ и какво ги очаква за въ бъдаще. Това е началото ще кажемъ ний

**

Новото лозарство.

Изидоръ Боскъ се наричаше *културъ треера*, който цѣли 3 години *теглеше* по 5 хиляди златни грѣшни български левове, ужъ като специалистъ при тукашното държавно лозарско-овощарско училище. Министерството на търговията и земледѣлието, кото не можало да нимѣри българинъ за тая длѣжностъ (?) то е прибѣгнало да дири чужденецъ. Това е обща слабостъ на всичкитѣ наши голѣмци, щото да се игнорирва *българщината* и прѣдпочига чуждото. Въ тукашното лозарско-овощарско учи-

Освѣтъ Крецо другъ нѣма да знае тайната ни.

Ф. Тотю (въ страна). Особенно мойга съ нѣмеца).

Караджата. Г-нъ Крецо, макаръ ромжнецъ, но обиченъ и обичащъ българитѣ и, за нашитѣ бунтовници винаги готовъ да упражни влиянието и тежестъта си, въ най-тежкитѣ и опасни за насъ случаи, като искрено желающъ да дочака освобождението ни. Крецо, койго не жѣли нищо за това и всѣкога жертвува по нѣщо; домътъ му за насъ е отворенъ съ трапеза и питие и азъ вѣрвамъ че името му ще се отбѣлжи въ историята на политическото ни възраждане. Прѣдлагамъ наздравца въ честъ на г-на Николай Крецо, ура! (*Всички викатъ „ура“ и вдигатъ Крецо на ржжѣ*).

Н. Крецо. Трогнѣтъ съмъ, гос-

лице се е имало нужда отъ единъ специалистъ учителъ за изпитателното поле за американскитѣ прѣчки и анализата на почвата и приучванието на културата на американскитѣ лози. За тая длѣжностъ българинъ не се е намѣрило и се е *изписало* отъ Франция нашия *Изидоръ*.

До колкото ний знаемъ такъвъ специалистъ българинъ е имало и той е г. Тополски и вмѣсто него да се е пратело въ Плѣвнѣ, то той се държи въ Министерството да забрави и това но което се е специализирвалъ, а се ангажиратъ разни Изидировци по 400 л. мѣсегна плата и защо — Нашия *Изидоръ* стоя 3 години и за това врѣме изтегли около 15 хиляди златни български левчета отъ хазната и подиръ него за лаборатория, орждия материалъ и пр. сж разходени около 20 хиляди лева та всичко 35 хиляди лева и защо? — Изидоръ си отиди и съ него си отиде всичко което е правилъ и изпитвалъ. Ползова ли се нѣщо отъ него българския народъ? — Показа ли той нѣщо отъ това което анализира и направи нѣкой свой българинъ замѣстникъ т. е. остави ли слѣди отъ това което той се тукъ практикува на гърбѣтъ и смѣтка на българския данѣкоплатецъ.

Сега г-нъ *Изидоръ* си отиде въ милата Франция съ нуждната практика за смѣтка на грѣшни български 35 хиляди лева и на всѣкъждъ ще може да декларира, че е подготвенъ специалистъ съ практика и бившъ инструкторъ въ България. Ако бѣше се пратилъ единъ земледѣлецъ учителъ въ странство да се практикува и специализира 2 години по 3000 л. щѣхме да имаме подготвенъ човѣкъ за 6 хиляди лева, а не за 3 години прахосвание на 35 хиляди лева безъ полза и пакъ безъ човѣкъ специалистъ. Г-нъ Изидоръ е засадилъ едно изпитателно поле съ лози отъ 10 декара и казватъ, че сж се прихваляли 20%,

нода, и крайно благодаренъ, че казахте това, що лежи на сърдце ми: Постоянно мечтая за свободна България.

Ф. Тотю. Да живѣеш! Да си ходиме Господа!

Всички. Да живѣеш! (*трѣватъ*). *Звънсама.*

Дѣйствиe II-ро.

(Сцената прѣдставлява хамбаръ за жито по срѣдата покрита съ черно маса, на която стои черенъ кръстъ съ распятието и евангелие. На жалитѣ на масата по една горница вошена свѣщъ, закона на Войча войвода и клетвата. Въ дѣлото на сцената стоятъ въ двѣ редици възстаници съ развити знаме вдѣсно, обути съ опинци и бѣли навой съ черни връзки; едни съ униформа (български мундири), други съ турски дрѣхъ съ пицове и ножове на сѣлахлъцитѣ. Освѣщението прѣдъ сцената слабо. Залъ масата стои свещеникъ Петко съ патрахиль, вдѣсно на сцената Ф. Тотю, вѣнво — Костаки х. Паконъ въ възстаническа униформа; послѣдния има чанта за писма.

Ф. Тотю (*Встрани къмъ Костаки*). Кога изпрати писмата за

ПОДЛИСТНИКЪ.

Ю. Я. Кантарджиевъ.

СВОБОДА ИЛИ СМЪРТЬ.

Трагедия въ 5 дѣйствиа.

(Продължение отъ бр. 36).

(*Слага прѣдъ Ф. Тотю възроизъ съ иари, послѣдния ни прибира*). Ето и всичко мое е твое, и на майка България!

Всички. Браво, браво Костаки!

Ф. Тотю. Добрѣ, добрѣ, Костаки, радвамъ се; дано всички българи бждатъ съ такива сърдца, но седни сега да си похапнемъ, че послѣ ще видиме на кждѣ ще ходимъ. Азъ мисля, Костаки, че по-добрѣ би сторилъ ако си отидешъ въ Гюргево, дѣто ще ни бждешъ по-полезенъ а?

Костаки (*съдайки до Ф. То-*

тя). Благодаря ви, азъ се вече нахранихъ, а рѣшението ми е неизмѣнно.

Караджата (*ставайки съ чаша въ ржжа*). Господа, (*всички ставатъ*) както виждамъ, па и за всичко се разбрахме; врѣмето ни е сжщо; то ни вика на работа. Достойния за подражание примѣръ на Костаки ни окуражава. Азъ вѣрвамъ, че сърдцата на много намъ познати младежи, огсамъ и отгвѣдъ Дунава, не по-малко сж прѣизпълнени съ такава любовъ къмъ майка България. Да живѣятъ подобни родолюбци!

Всички. Да живѣе България!

Караджата. Господа, гукъ, въ Букурещката махала „Табачилоръ“ въ дома на нашия вѣрѣ народолюбецъ, г-нъ Н. Крецо, двесъ вземаме актъ отъ голѣмо значение за народнитѣ ни работи.

а по послѣ сж били съвършенно изкоренени! На това изпитателно поле сж е работило съ ученици и работници по чиновнически т. е. отъ 8—12 и отъ 2—5 часѣтъ. Ако бѣше българинъ щеха още отъ първитѣ дни да го искаратъ неспособенъ и мързеливъ, но нали чужденецъ и дума не се продума. Всячко що е работелъ г-нъ Изидоръ въ лабораторията никому нищо не е съобщилъ нито пъкъ нѣкакви рецепти или книги не е оставилъ. Всички фотографически снимки, които е правилъ по американскитѣ лози и пр. е вземалъ стѣклата безъ да остави нѣкакви копия и пр. Това нили е по французски сторено?... Това не е всичко което има да кажеме по Изидора, но да не бждемъ пространни ще свършемъ за сега съ това. Понеже вече г-нъ Изидоръ си е въ отечеството и благополучно напусна България. За замѣстникъ, както слушае е назначенъ чакъ сега г-нъ Тополски, който още не е дошелъ въ градъ ни. Желателно е да доде по скоро, защото сега му е тъкмо врѣмето, понеже настѣпи сезона за садението на лозята и ще трѣбва да се извърши анализа на почвата, за да не попаднатъ хората въ нѣкой грѣшки.

Р. С. Научаваме се напоследѣтъ, че г-нъ Тополски, слѣдъ като билъ назначенъ за замѣстникъ на г-нъ Изидора, билъ отказалъ, което отказание по всѣка вѣроятностъ той прави, защото му се не остава столичния разнообразенъ животъ, за да отиде и се пѣхне въ дълбоката и дива провинция. Ще се повърнемъ по тоя въпросъ.

ХРОНИКА.

— Поради нѣкой независащи отъ насъ прѣчини, вѣстника ни не мѣжа да излиза доста врѣме, за което редакцията ни проси отивти извинения отъ читателитѣ си. За въ бѣдащо вѣстникътъ ни ще излиза редовно, единъ пѣтъ въ седмицата

Янка Ванковъ и Тома Панталѣвъ за Демиръ-Бозановия каикъ?

Костаки. Тѣкмо прѣди 5 дена, войводо! Азъ ходихъ къмъ Дунава и намѣрихъ Янко готовъ да носи дърва отъ богатото.

Ф. Тотю. Ха, ха, ха, хубави живи дърва ще носи той!

Костаки, послушай ме, върни се въ Гюргево до като е още рано; вземи си туй що ми даде въ дома на Крецо! Не идвай съ мене, азъ вчера ти казвахъ и днесъ го повтарямъ, защото виждамъ, че не си навикналъ на горския ни животъ и мѣхнотийтъ на бойната ми чега въ горитѣ и балкана. Върни се!

Костаки. Войводо, вървамъ че думата си назадъ не земамъ; виждамъ ме че и азъ съмъ човѣкъ като другитѣ; искамъ да се боря противъ невъзможното. Малодушието и страхътъ, ми сж чужди, а освѣтъ това що сторихъ въ кж-

и въ него ще се третираатъ въпроси отъ общественъ интересъ, нато ще се изваждатъ на яве всички беззаконни дѣйствиа, които се извършаватъ отъ нашитѣ общински управници, за да могатъ съгражданиитѣ ни да държатъ смѣтка за всичко, та при вѣтътъ си да имъ се отплатятъ.

Прочие редакцията ни умолява всички г. г. граждани, които знаятъ нѣкой не законни работи на общинскитѣ ни управници, да и ги съобщаватъ своевременно, за което тя ще имъ бжде крайно благодарна.

Земледѣлческа гатанка.

До като съмъ нива, давамъ плодъ
Раждамъ храна, жито и овесъ;
Управямъ и крѣпя всѣкъ животъ,
Живота на всичко, винаги и днесъ:
Естество то щедро, щедро е къмъ менъ
Съ плодове безцѣнни то ме е дарило
Тръне, рози и миризливъ кремъ
Въ моитѣ обятия все се е скрило
Обърна ли се на дружество пъкъ —
На спомагателенъ институтъ,
Имамъ тогазъ апетитъ на вълкъ
Вечъ съмъ цѣль, съвършенъ хайдукъ
А? кой ще ме познае сега тукъ?

Агриколъ.

— Облагородени Американски лози, отъ сортовитѣ Monticola и Riparia x Rupestris № 3309, облагородени съ Гъмза и Памидъ, се намиратъ за продаване при Цѣтанъ Караивановъ по най умѣрени цѣни и износни условия.

— Прочутия Плъвенски пазаръ за едъръ рогатъ добитѣкъ въ градътъ ни, се откри прѣзъ тая седмица, въ койго пазаръ имаше докаранъ доста добитѣкъ, но доста слабъ и мършавъ, което е поради тежката и продължителна зима, прѣзъ която земледѣлцитѣ едва можаха да си изхранятъ добитѣка. Цѣнитѣ на добитѣка сж доста високи и сетърп доста, което върваме ще обрне сериозно внимание на нашитѣ земледѣлци, да се заематъ по сериозно съ скотовѣдството и отглеждатъ по добръ и по рационално добитѣка си.

— Доносятъ ни, че подъ прѣдлогъ за нѣкакво бюро, се събирали пари отъ всички чиновници въ градътъ ни. Съ събиранieto на пари, както слушае биле натоварени г. г.

щата на Крецо, дълженъ съмъ да ти кажа, че отъ този часъ вече се покрѣстихъ съ духа на свободата за милата си татковина. Мойто вѣрую, мойтъ символъ е вече „свобода или смъртъ“. Пожелахъ да стана писаръ на четата и ти ме удостои съ довѣрието си, а бѣдащото ще покаже мога-ли да бждемъ полезенъ или не на дѣлото.

Ф. Тотю. Като е тѣй, Господъ да ти е на помощ! (къмъ свещ. Петко) Благослави отче!

Свещ. Петко. (Благославийки четата) Благословенъ Богъ нашъ всегда, нинѣ и присно и во вѣки-вѣковъ-аминъ!

Ф. Тотю. (къмъ Костаки) Сега, прочети нашия законъ.

Костаки. (взема отъ масата закона и чете). „Законътъ на българскитѣ революционери“.

Новиятъ другаръ прѣди да се приеме въ горската дружина, трѣб-

Т. Бърдаровъ и Ив. Генчевъ, които ходили отъ чиновникъ до чиновникъ и съ разни заплашвания успѣвали да взематъ пари. Ако това е вѣрно ний нѣма освѣтъ да осждимъ по единъ най възмутителенъ начинъ дѣйствиата на тия приятели, които сж рѣкли прѣлъ нищо да се не спиратъ, а гдѣто имъ падне случай да грабятъ. Разправятъ ни още че тѣзи обирници не пропускали да оскубятъ и послѣдния расилецъ. По тоя въпросъ ще се повърнемъ въ слѣдующий си брой.

— Помолени сме да дадемъ гласностъ на слѣдующето: Садовската Държавна Земледѣлческа Опитна станция съобщава на всички земледѣлци, плодовѣдци, лозари и градинари, както и на всички онѣзи, които притежаватъ плодови дървета въ градинитѣ си, че тя дава упѣтвания за прѣдпазване отъ разни болѣсти и поврѣди по горнитѣ култури, както и посочва на срѣдства за борба противъ тѣхъ на всѣкиго, който би се обърналъ до нея като изпрати по-рано частъ отъ поврѣденитѣ растения, заедно съ насѣкомото или плѣсенъта, които сж причината на поврѣдата и като изложи въ писмото всичко което е забѣлѣзано отъ страна на стопанина: по врѣме на появяването на поврѣдата, имало ли я друга година, размѣра на поврѣдата и пр. и пр.

— Расправятъ ни, че щомъ нѣкой земледѣлецъ закара добитѣкъ си въ градското бранище, присвоено по единъ произволенъ начинъ отъ Братия Бърдарови, за което имаше и завѣдено дѣло отъ страна на общината за изсечената гора, но усложниви прѣкратиха дѣлото, а градския ни кметъ не благовѣда да го поднови, а го остави тѣй и ошети градскитѣ интереси. За това бранище ний знаемъ, че е искано да се прѣхвърли по смѣлчнитѣ книги отъ името на общината, на името на Бърдарови, обаче Министерството не е позволило, защото не тѣй лесно ще оставятъ Плъвенци да се присвои 2000—3000 дек. градско бранище, за хатѣра на Петко или Стоянъ. Сега общината ловила всѣки земледѣлецъ, който си закарвалъ добитѣкъ да пасе въ градското пасище, като казвали че то е частно, а не градско. При това слушае, че и Бърдарови оставели свой горски и полски стражари и не пропускали никого да пристѣпни тамъ. Тѣй ще отива то до из-

ва добръ да го познава нѣкой отъ нея и тогава да се допустне да я види. Слѣдъ това той трѣбва да положи клѣтва прѣдъ войводата и цѣлата дружина за:

1) Че ще бжде вѣренъ на другаритѣ си и точенъ юнакъ на работата си;

2) Че до като е съ дружината, нѣма да има срѣща ни съ своята, ни съ коя да било друга жена, нито пъкъ ще има каква и да било работа съ жени;

3) Нѣма да пие вино или ракия или друго упоително питие;

4) Нѣма никога да скрива нѣщо отъ другаритѣ си, било пари или друго, защото всичкото е общо до раздѣлата му отъ цѣлата дружина.

5) Длѣженъ е да слуша войводата, който е гласъ и челото на дружината;

7) Войводата не трѣбва да о-

вѣстно врѣме, но ще дойде врѣме когато гражданитъ ще потърсатъ смѣтка за всичко и ще видимъ тогава кждѣ ще се денатъ ошетителитѣ на градскитѣ ни интереси.

Редакцията ни е наредила да проучи тоя въпросъ по обстоятелствено, за тоѣ умолява всички граждани, които знаятъ нѣщо по него въпросъ да и го съобщаватъ, та да може да извади всичко на яве, та кога дойде денътъ на расплата да знай кому да плаща.

Както ни се съобщава, слѣдъ Великденскитѣ празници съгражданиитѣ ни, щѣли да бждатъ свикани на едно общо публично събрание, въ салона на д-во „Съгласие“, за да обсждатъ повидението което държѣтъ общинскитѣ ни управници, съ ностояннитѣ глобявания и прѣслѣдвания, които се извършаватъ надъ гражданитъ, отъ безсмисленитѣ ни общински управници. Въ ожесточението си тѣ просто на просто не знаятъ що вършатъ. Въ слѣдующий си брой ний ще окажемъ на всички зодуми и гешести извършени отъ тѣхъ въ продължение на едно кжсо врѣме, съ което окончателно дескредитираха всичко.

— Реформи. Да, не само въ Турция сж потрѣбни реформи, а и у насъ тѣ послѣдователно напѣлватъ и то само въ калпацитѣ. Не прѣди много общинскитѣ ни управници се бѣха стѣкмили, съ единъ чешитѣ калпаци отъ черни заешки кожи и приличаха на цѣли акрубати (гнозъ баяджий) каквито въ сжщностъ си сж, защото само съ аларми гледатъ да заблуждаватъ съгражданиитѣ ни, като устрояватъ разни гуляй по лозята си и канятъ всѣкиго, отъ когото виждатъ че ще иматъ нужда. Сега е настѣпила нова реформа по калпацитѣ на пѣдаритѣ, на които направили сжщо такива калпаци, като на общинскитѣ управници, само съ тая разлика, че калпацитѣ на кметовѣтъ сж черни, а тия на пѣдаритѣ бѣли. Идете слѣдъ това и кажете читатели, че нашия ве-леументъ кметъ не е изобретателенъ и гениаленъ въ свойтъ измѣдурвания.

— Расправятъ ни, че дѣлото което има Българ. Народна Банка, съ д-во „Нива“ по обявяването му за несѣстоятелно, било отложено за 1½ мѣсець по изричното настоявание на единъ голѣмецъ, който самъ лично ходилъ при управителя на

бажда ятацитѣ си на новия другаръ, до като не служи безукорно по нѣ 6 мѣсеца въ дружината. Нощно врѣме никога да не води четата по пѣтъ въ гората, а денѣ да гледа да осѣмва на високи мѣста, за да разгледва и намѣрва прѣзъ кждѣ ще прѣмине ноцѣтъ или безъ пѣтъ; добръ да познава мѣстата, пѣтищата и пѣтекиитѣ, кладенцитѣ и пр. Да знае отъ забѣлѣзанитѣ въ народа звѣзди ноцно врѣме коя кждѣ изгрѣва, дѣка бива полунощъ, прѣзори и пр., за да намира пѣтя си. Никога да не води дружината си два пѣти на едно мѣсто да пие вода. Никой отъ момцитѣ му да не пуши тютюнъ сутрина рано, прѣди слѣтнчевъ изгрѣвъ и до като не слѣтнѣ росата, защото потеря лесно може по росата да угади дружината по меризмата на тютюна.

Слѣдва.

банката, да го моли да отсрочи дѣлото за толкова време, до гдѣто се уреди въпроса съ Землед. Банка да поеме задълженията на д-во „Нива“ спрямо Българската Народ. Банка. Сума гешетти се вършат и въ това дружество и както се вижда ще се опячкоса всичко, но ний за въ бъдаще ще обяснимъ всичко и по него.

— **Народното Събрание** както се научаваме, щѣло да бѣде свикано извънредна сесия на 2 Юний т. г.

— **Прѣкрътяване** движението на вагонъ — мотора по линията Плѣвене-Сомовитѣ. Извѣстно е на читателитѣ ни че дирекцията на желѣзницитѣ бѣ пустнала по тая линия прѣзъ миналий мѣсець, доставенъ отъ Будапещенската вагоностроителница на Ганцъ & С-іе пробенъ вагонъ моторъ, фабриката е поискала да и се повърне вагона моторъ, вслѣдствие и на което, движението ще бѣде прѣкратено на 13 т. м., а вмѣсто него ще се възобнови движението на обикновенъ тренъ.

— **Агенцията отъ Българ. Нар. Банка въ градътъ ни.** Отъ 1 т. м. въ градътъ ни се откри агенция отъ Българ. Нар. Банка, която не върваме да мине много време ще се обърне и на клонъ, защото градътъ ни, като търговеки центъръ, много по отодавна чувствуваше нужда отъ по солидно и наредено кредитно урѣждане, което да улеснява търговията. Още повече се почувствува тая нужда като мина централната линия, която раздвижи у насъ търговията още по силно. Откриването на агенцията стана съ водосвѣтъ, при присѣтветието на доста граждани и всички шефове на мѣстнитѣ учрѣждения. Слѣдъ водосвѣта агента г. Велевъ по случай откриването на агенцията държа една доста прочувствена и съдържателна рѣчь. Слѣдъ рѣчта бѣха поздравени отъ всички, както г. агента а така сѣщо и счетоводителя му, слѣдъ което всички се разоти-доха и агенцията почна да дѣйствува по своитѣ ежедневни операции.

— **По случай** десетгодишния юбилей на учителския съюзъ мѣстното околийско учителско дружество „Братия Миладинови“ урежда прѣзъ великденскитѣ празници (15, 16, 17 и 18 априль) общъ учителски съборъ съ дневенъ редъ:

1) *Възпитателни фактори, които отъ една страна ни прѣдлага социалната педагогика и тая на Хербарта, отъ друга — които ни дава живота, реферира Т. Малиновъ.* 2) *Искусството и дѣйствителността, реферира Гр. Чешмеджиевъ.* 3) *Педагогическитѣ идеи въ съвременната художествена литература, реф. С. С. Руневски.* 4) *Обществената благотворителностъ, като факторъ на възпитанието, реферира Ст. Варъмовъ.* 5) *Обществената литературна дѣйностъ на Из. Мошевъ чете Г. Стояновъ.* 6) *Огледъ на сръдствата и тактиката на съюза, реферира Т. Романовъ.* 7) *Другарско увеселение сръщи.* 8) *Общи разходки изъ Плѣвненската околностъ.*

— **Въпроса за** покупката на бранището и мѣрата бивше притежание на Петко Н. Пѣвъ, а по настоящемъ продаваемо отъ Българската Народна Банка е доста раздвижило нашитѣ граждани, а особено земледѣлцитѣ и скотовѣдцитѣ отъ „Манюва махла“, които както слушаеме се събирали и рѣшили да го закупятъ за въ полза на града, чрѣзъ

доброволни пожертвования, за която цѣль била избрана комисия да тръгне и събира доброволнитѣ пожертвования, обаче на всѣкѣждѣ одарила у камѣтъ, защото тая комисия при който гражданинъ се е явила и било отказано, на всѣкѣждѣ и казвали че догдѣто общината ни разполага съ единъ 800,000 заемъ, може да отдѣли 30,000—40,000 лева да закупи това бранище и мѣра, необходими за градътъ ни. При това много граждани говорятъ, защото общинското ни управление не е закупило това бранище и тая мѣра, когато Банката го отстъпваше като се внесе една малка частъ, а остатъка подъ ипотека за 20—30 год., а се е сетила сега да го ископува и то съ доброволни помощи, когато е обявено на публична продажъ и се явили Върбичени да го купятъ. Чакъ тогава ли нашия прокопсанъ общински съвѣтъ се е сетилъ, че е необходима тая мѣра и това бранище за градътъ ни? Много по-добрѣ ще стори общинското ни управление, ако отложи строенето тая година на нѣкоя улица и съ сумитѣ да искупи тоя нужденъ за гражданитѣ имотъ, отъ колкото да прави такива глупости и се тревожатъ гражданитѣ. Ний ще прослѣдимъ тоя въпросъ по обстоятелственно и въ слѣдующий си брой, ще се повърнемъ по на пространно по него.

— **Съобщаватъ ни отъ София,** че тамошното колоѣзочно дружество „Витошки орелъ“ ще осветли дружественното си знание на 23 и т. м. (Гергиовденъ) — патронний празникъ на сѣщото дружество. На тоя денъ ще излизе и първий брой отъ илюстрираното колоѣзочно списание „Витошки орелъ“, което ще излиза за въ бъдаще, ежемѣсечно и ще се урежда отъ редакционенъ комитетъ. Годишната му цѣна ще е само 4 лева въ прѣдплата. Който то запише 6 абонати ще получава списанието безплатно. Отъ наша страна нѣма освѣтъ да пожелаемъ на това списание дълъгъ животъ и много абонати,

ОТКРИТА Е ПОДПИСКА

за

„ОБЗОРЪ“

Мѣсечно списание за литература, наука и общ. знания.

Година първа.

Си. „Обзоръ“ стр. 2 л. прѣдпл.

Редакторъ:

Издателъ:

М. Московъ

Г. Ст. Скаловъ

Шуменъ.

Явна благодарностъ.

Считамъ за своя приятна длъжностъ да изкажа явната си благодарностъ къмъ **ЗАСТРАХОВАТЕЛНОТО ДРУЖЕСТВО „ФЕНИКСЪ“** за гдѣто то, въ най-скоро време ми изплати чрѣзъ тукашната си агенатура напълно изразходванитѣ ми суми по поправането на поврѣдитѣ причинени на дюгянтѣ ми — който бѣхъ застраховалъ противъ пожаръ на 7 Февруарий н. г. на сѣщото дружество.

Тѣзи поврѣди ми се причиниха отъ избухналий на 13 Февруарий н. г. пожаръ, въ сѣхѣдний дюгянтъ

съ колониални стоки на г-да Басмаджиевъ & Аврамовъ т. е. 6 дена слѣдъ застраховката на моя дюгянтъ.

Плѣвене, 10 Мартъ 1905 г.

Съ почитание:

1 — 2

Хаимъ Н. Леви.

Акционерна Банка „НАПРѢДЪКЪ“ — Плѣвене

Съобщава на Г-да акционеритѣ, че исплащанieto печалбата за 1904 г. срѣщу купонъ № VI по 10 златни лева, ще започне отъ 21 Мартъ н. г. Исплащанieto ще става при касата на Банката, срѣщу прѣдъявление на купона.

гр. Плѣвене, 7 Мартъ 1905 г.

2—3

ОТЪ БАНКАТА.

Обявления отъ Сѣдебнитѣ Пристави

№ 1603

Извѣстявамъ, че на 12 май т. г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвене слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плѣвненското землище, а именно:

1) Праздно мѣсто находяще се въ Плѣв. землище местн. „Гривишката бара“ отъ 5 декари при сѣседи: Косто Кротковъ, Иванчо Радевъ, Христо Армеековъ и Желѣзно-пътната линия, оцѣн. по 30 л. декара а всичкото за 150 лева. 2) Нива (праздно мѣсто) сѣщото землище и мѣстностъ отъ 2 декара при сѣседи: Димитръ Армеековъ, Цанко Марковъ, Косто Кротковъ и Ачко Томовъ оцѣнена по 30 лева декара а всичко 60 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на покойния Иванчо П. Армеековъ отъ гр. Плѣвене не сѣ заложени продаватъ се за въ полза на малолѣтнитѣ останали отъ покойния по опрѣдѣление № 122 издадено отъ Плѣвненскій Окр. Сѣдъ.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разглежданieto книжата и наддаването може да става всѣки при-сѣтственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвене 7/IV 1905 год.

Дѣло № 606/905 год.

1 Сѣд. Приставъ: Ив. Бутиловъ.

№ 1675

Извѣстявамъ, че на 12 Май т. г. до 5 ч. слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвене слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плѣвненското землище, а именно:

1) Едно мѣсто въ мѣстността „Текпския орианъ“ отъ 4 дек. при сѣседи: Колю Денчовъ, пѣтъ и Гена Шкодрова оцѣнено за 49 лева; 2) Едно мѣсто сѣщата землище мѣстността „Акчара“ отъ 3 дек. при сѣседи: Василь Калчевъ, Кръстю Коланджиевъ оцѣнено за 45 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на покойния Петръ Атанасовъ отъ гр. Плѣвене не сѣ заложени продаватъ се за въ полза на малолѣтнитѣ останали отъ покойния по опрѣдѣление издадено отъ Плѣв. Окр. Сѣдъ на 28/XII 904 год.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разглежданieto книжата и наддаването може да става всѣки при-сѣтственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвене, 9/IV 1905 год.

Дѣло № 645/905 год.

1 Сѣд. Приставъ: И. Бутиловъ.

Н-о 917

Извѣстявамъ че отъ 12 Априль до 13 Май т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвене слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Гор. Дѣбнишкото землище, а именно:

1) Ливада въ мѣстността „Кравая“, отъ 9 декара 2 ара, оцѣнена за 28 лева; 2) Ливада въ сѣщата мѣстностъ, отъ 10 декара, оцѣнена за 30 лева; 3) Ливада въ сѣщата мѣстностъ, отъ 1 декаръ, оцѣнена за 5 лева; 4) Нива въ мѣстността „Полето“, отъ 6 декара, оцѣнена за 30 лева; 5) Нива въ мѣстността „Гладния връхъ“, отъ 4 декара 7 ара, оцѣнена за 25 лева; 6) Нива въ мѣстността „Божковитѣ могили“ отъ 9 декара 2 ара, оцѣнена за 50 лева; 7) Нива въ мѣстността „Въ бранището“, отъ 1 декаръ 7 ара, оцѣнена за 8 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на покойния Крачулъ Генчевъ отъ с. Гор. Дѣбнишъ не сѣ заложени продаватъ се по взисканieto на Ненко Вълчовъ отъ гр. Плѣвене за 80 л.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданieto книжата и наддаването може да става всѣки при-сѣтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвене, 19/III 1905 год.

Дѣло Н-о 454/1896 год.

Сѣд. Прист. Т. Вълкадиновъ.

Н-о 1050

Извѣстявамъ, че отъ 12 Априль до 13 Май т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвене слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ село Орѣховица, а именно:

1) Нива „Филипови круши“ отъ около 10 декара, оцѣнена 30 лева; 2) Нива „Митова надина“ отъ около 8 декара оцѣнена 18 лева; 3) Нива „Черешака“ отъ около 10 декара оцѣнена 30 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Цало Петковъ отъ с. Орѣховица, не е заложень продава се по взисканieto на Кост. Ламбиевъ и Мария Цвѣткова отъ с. Орѣховица за 425 лева, ливитѣ и разносцитѣ по изпълнителний листъ Н-о 379 издаденъ отъ 1 Плѣвненскій Миротий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглежданieto книжата и наддаването може да става всѣки при-сѣтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвене, 26/III 1905 год.

Дѣло Н-о 500/900 год.

Сѣд. Прист.: Т. Вълкадиновъ.